

Pytanie prejudycjalne

Czy umieszczenie utworu, który za zgodą podmiotu praw autorskich pozostaje do dyspozycji na swobodnie dostępnej stronie internetowej, w witrynie internetowej osoby trzeciej w ramach framingu stanowi publiczne udostępnianie utworu w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾, jeżeli ma ono miejsce przy obejściu środków zabezpieczających przed framingiem, podjętych lub zleconych przez podmiot praw autorskich?

(1) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2019 r. — Rzeczpospolita Polska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-401/19)

(2019/C 270/24)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciele: B. Majczyna, pełnomocnik, W. Gonatarski, adwokat)

Strony pozwane: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 17 ust. 4 lit. b) oraz art. 17 ust. 4 lit. c) in fine (to znaczy w części obejmującej sformułowanie: „a także dołożyli wszelkich starań, aby zapobiec ich przyszłemu zamieszczeniu zgodnie z lit. b)”) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska wnosi o stwierdzenie nieważności art. 17 ust. 4 lit. b) oraz art. 17 ust. 4 lit. c) in fine (to znaczy w części obejmującej sformułowanie: „a także dołożyli wszelkich starań, aby zapobiec ich przyszłemu zamieszczeniu zgodnie z lit. b)”) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.5.2019, str. 92) oraz o obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym, na wypadek uznania przez Trybunał Sprawiedliwości, że zaskarżone przepisy nie mogą zostać oddzielone od pozostałych przepisów zawartych w art. 17 dyrektywy (UE) 2019/790 bez zmiany istoty regulacji zawartej w tym artykule, Rzeczpospolita Polska wnosi o stwierdzenie nieważności art. 17 dyrektywy (UE) 2019/790 w całości.

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonym przepisom dyrektywy 2019/790 zarzut naruszenia prawa do wolności wypowiedzi i informacji, gwarantowanego przez art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Rzeczpospolita Polska twierdzi w szczególności, że nałożenie na dostawców usług udostępniania treści online obowiązku dołożenia wszelkich starań, aby zapewnić brak dostępu do poszczególnych utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, w odniesieniu do których podmioty uprawnione przekazały dostawcom usług odpowiednie i niezbędne informacje (art. 17 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2019/790) oraz nałożenie na dostawców usług udostępniania treści online obowiązku dołożenia wszelkich starań, aby zapobiec przyszłemu zamieszczaniu utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, co do których podmioty uprawnione złożyły odpowiednio uzasadnione zastrzeżenia (art. 17 ust. 4 lit. c) in fine dyrektywy 2019/790) skutkuje — w celu uniknięcia odpowiedzialności — koniecznością uprzedniego automatycznego weryfikowania (filtrowania) przez dostawców treści udostępnianej online przez użytkowników, a tym samym koniecznością wprowadzenia mechanizmów kontroli prewencyjnej. Mechanizm taki podważa istotę prawa do wolności wypowiedzi i informacji oraz nie spełnia wymogu proporcjonalności i niezbędności ograniczenia tego prawa.

(¹) Dz. U. 2019, L 130, s. 92

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 24 maja 2019 r. — Société Générale SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sprawa C-403/19)

(2019/C 270/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Générale SA

Strona przeciwna: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, okoliczność, że stosowanie reguł [podatkowych] w celu zrekompensowania podwójnego opodatkowania dywidend wypłacanych spółce podlegającej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych w państwie członkowskim jej siedziby przez spółkę mającą siedzibę w innym państwie, które to dywidendy, w wyniku wykonania przez to państwo przysługujących mu kompetencji podatkowych, podlegały opodatkowaniu podatkiem u źródła, może nieść ze sobą niekorzystne skutki w przypadku transakcji dotyczących papierów wartościowych zagranicznych spółek dokonywanych przez spółki opodatkowane podatkiem dochodowym od osób prawnych w pierwszym państwie, wymaga, aby państwo to, po podjęciu decyzji o zrekompensowaniu podwójnego opodatkowania, podjęło środki dalej idące niż rezygnacja z pobierania przychodów podatkowych, jakie mogłoby czerpać z opodatkowania rozpatrywanych dywidend podatkiem dochodowym od osób prawnych?